Универзитет у Београду
Филолошки факултет

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће на седници одржаној 19. априла 2017. године, донело је одлуку којом смо изабрани у Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је **Стефани Миљковић**, мастер, пријавила под насловом **Фонемске и творбене карактеристике жаргонизама у турском језику са освртом на лексикографију.**

2. Састав Комисије

1) Др Ксенија Ајкут (Aykut), ванредни професор за научну област Туркологија (предмет Турски језик и књижевност), запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду, Катедра за оријенталистику, датум избора у звање: 27.11.2012.

2) Др Мирјана Теодосијевић, редовни професор за научну област Туркологија, (предмет Турски језик и књижевност) запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду, Катедра за оријенталистику, датум избора у звање: 21.06.2005.

3) Др Надија Реброња, доцент за научну област Српска и југословенске књижевности са теоријом књижевности, запослена на Државном Универзитету у Новом Пазару, датум избора у звање: 10.07.2014.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Стефани Миљковић, рођена је 31. 8. 1989. године у Панчеву. Основну школу је завршила у Делиблату, а гимназију у Ковину.

Године 2008. уписала се на Групу за турски језик и књижвност Филолошког факултета у Београду. Дипломирала је у септембру 2012. године са средњом оценом 9,23. Током студирања је 2011. године добила двомесечну стипендију Владе Републике Турске за похађање курса турског језика на Институту за стране језике TÖMER, у Измиру, а 2012. године двонедељну стипендију Института Јунус Емре (Yunus Emre Enstitüsü).

Академске 2012/2013. године уписала је и завршила мастер студије на Филолошком факултету у Београду са средњом оценом 9,83 и одбрањеним мастер радом под називом „Англицизми у жаргону турског језика “.

Следеће, 2013/2014. године на Филолошком факултету у Београду уписала је докторске студије, модул: Језик.

Од октобра 2013. године до октобра 2016. године радила је као сарадник у настави (као докторанд) на Филолошком факултету у Београду на Групи за турски језик и

књижевност. Држала је часове вежбања на другој години из Савременог турског језика 3 и 4, као и предавања и вежбања из Савременог турског језика као изборног предмета.

Учесник је домаћих и међународних научних конференција, као и коаутор научних радова објављених у престижним научним филолошким часописима.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Објављени научни радови:

Ајкут Ксенија; Миљковић Стефани: „Место и значај Галипољске битке у турском роману“, *Први светски рат у култури и библиографији: тематски зборник у 2 књиге*, књига 1, Београд, 2014, стр. 265-283.

Aykut Ksenija; Miljković, Stefani: „Birinci Dünya Savaşı Konulu Sırp ve Türk Tarihi Romanlarında Gerçek ve Kurgu”, *Balkan Araştırma Enstitüsü Dergisi*, Cilt 5, Sayı 1, Temmuz, 2016, s. 33-57.

Aykut Ksenija; Miljković, Stefani: „Türkçede Akrabalık Adlarının Özellikleri”, *Hikmet,* Gostivar, Yıl: XIV, sayı 28, 2016/2, s. 8-21.

Радови излагани на међународним научним скуповима

Миљковић, Стефани: „Утицај енглеског језика у домену турског жаргона“, *Друга међународна конференција о језичком образовању и настави: зборник резимеа*, Београд 2016, стр. 323-324.

Миљковић, Стефани: „Примери личних имена арапског порекла у ономастици турског језика“, *Међународна научна конференција: Оријенталистика јуче, данас, сутра*: *зборник резимеа*, Београд 2016, стр. 105-106.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија констатује да Стефани Миљковић има одговарајући број објављених стручних радова, као и саопштења на научним скуповима, па закључује да испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Ксенија Ајкут, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1) *Proparticipi- ključ turske sintakse,* Zadužbina Andrejević (monografija, biblioteka Educatio, drugo izdanje) Beograd, decembar 2007, 102 str. 24 cm
2) *Turske postpozicije- »reči bez značenja«,* Zadužbina Andrejević (monografija, biblioteka Posebna izdanja) Beograd, decembar 2007, 153 str. 24 cm
3) *Neke morfološko-semantičke karakteristike turskih glagola,* Srpski jezik, 2010, vol. 15, br. 1-2, str. 691-702.
4) *Специфичност турске антропонимије као израз узајамног деловања језика и културе,* Научни састанак слависта у Вукове дане 9-12. IX 2009, Језик и култура, Београд 2010. 39/1, стр. 305-318.
5) *Kontrastiranje turskog i srpskog jezika,* Kolor Pres, (monografija) Lapovo, 2011, 201 str. 24 cm
6) „Утицај специфичности турске антропонимије на превод у роману 100“, *Зборник радова са конференције „Културе у преводу“,* Филолошки факултет, Београд, 2016, стр. 85-98.
7) *Turski folklor*, (monografija) Kolor Pres, Lapovo, 2017, 184 str. 24 cm
8) „Türkçede Akrabalık Adlarının Özellikleri”, (u koautorstvu sa: S. Miljković), *Hikmet,* Gostivar, Yıl: XIV, sayı 28, 2016/2, s. 8-21.

Комисија сматра да проф. др Ксенија Ајкут испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације наслова тезе

Комисија закључује да је радни назив тезе
Фонемске и творбене карактеристике жаргонизама у турском језику са освртом на лексикографију прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. Оцена предмета (проблема) истраживања

Опис теме:

Предмет предложеног истраживања јесте жаргон као веома разноврстан језички феномен и његови различити појавни облици у турском језику. Жаргон као неформалан и специфичан вид комуникације којима се служе они који припадају одређеној социјалној супкултури обележава сваку појединачну супкултуру и може бити пронађен у језику различитих социјалних класа, година, пола и професионалних група. Упркос чињеници да се данас термин „жаргон“, „арго“ или „сленг“ везује превасходно за језик младих људи и омладине, у лингвистици се овај термин користи у генералном значењу и најчешће се везивао за криминални или преварантски жаргон, језик адолесцената, студената, наркомана и слично. У пракси се у говору, као и у лексикографским радовима у жаргонске речи и изразе убрајају и речи из колоквијалног, народног и простачког језика.

Жаргон као релативно нова тема научних истраживања и у Турској се више обрађује у новије време, највише као резултат интересовања млађих истраживача. Стога је предмет истраживања и проблем који поставља теза веома актуелан и научно оправдан. Истраживање овог типа би у великој мери допринело расветљавању многих до сада неистражених аспеката турског жаргона који је, природно, у сталном развоју и мењању.

Иако су проучавања жаргонизама у турском језику још у развоју, најбројнија литература која се односи на ову лингвистичку тему јесте жаргонска лексикографија, коју кандидат намерава детаљније да анализира. У најзначајније радове из ове области спада речник *Ферита Девелиоглуа* (Ferit Devellioğlu): „Турски жаргон“ (Türk Argosu) у којем аутор даје генералну анализу жаргона и речник турског жаргона. Скорашње радове турских лингвиста о турском лексичком жаргону сачинили су: *Халил Ерсојлу* (Halil Ersoylu): „Турски жаргон“ (Türk Argosu) и *Мехмет Арслан* (Mehmet Arslan): „Књига жаргона“ (Argo Kitabı). Такође је издата и колекција чланака коју су саставили проф. др *Емине Гурсој-Наскали* и доц. др *Гулден Сагол* (Prof. Dr. Emine Gürsoy-Naskali, Doç. Dr. Gülden Sağol) „Арго у турској култури“ (Türk Kültüründe Argo). Поред Ферита Девелиоглуа, речнике турског жаргона саставили су и: *Осман Џемал Кајгили* (Osman Cemal Kaygılı): „Речник жаргона“ (Argo Lugati), *Хулки Актунч* (Hulki Aktunç): „Велики турски речник жаргона“ (Büyük Argo Sözlüğü), *Али Пускулуоглу* (Ali Püsküllüoğlu): „Речник жаргона турског језика“ (Türkçenin Argo Sözlüğü) и *Филиз Бинголче* (Filiz Bingölçe): „Речник женског жаргона“ (Kadın Argosu Sözlüğü) и други.

Дуго времена су се у турском језику мешали појмови жаргон и псовка, из неких разлога држало се да су исте вредности. *А. Фикри* (A. Fikri) који је спровео прва истраживања на пољу проучавања жаргона у турском језику, неке жаргонске речи није уврстио у свој рад мислећи да су супротне моралу. Временом је дошло до либерализације дефиниција аргоа, те се могу наћи трагови толеранције према оваквим речима. Данас је у бити свих дефиниција овог специфичног језика да је жаргон тајни и посебан језик којим се служе чланови групе између себе, а које њихова околина не може разумети.

Ферит Девелиоглу у свом делу даје дефиницију жаргона као посебну категорију језика и производа социјалних заједница, који је настао мешањем карактеристичних речи и давањем карактеристика речима универзалног језика. Наглашава и да су се за овај језик некада користили, али се и сада могу срести, изрази попут: *фрајерски (külhanbeyi ağzı)* или *простачки језик* (*tulumbacı ağzı*), да се у стара времена користио израз *срамотни језик* (*lisan-i erzil*), а у савременом турском његов еквивалент, израз *преварантски језик* (*kayış dili*). Пошто се на пример, за школски или војнички говор не може користити термин преварантски језик, појавила се потреба за другим изразима што је, између осталог, условило усвајање термина жаргон, који је тако пронашао своје посебно место у турском језику.

За Хулки Актунча арго је тајна организација језика. Он у свом речнику жаргон домена дефинише као облик разговора који се ослања на све речи и изразе, речи које су створене и усвојене од стране људи који су блиски једни другима по средини и начину живота, који живе ограничени од друштва и у околини њима сличној и који желе да се сачувају и/или одвоје од дела друштва у којем су се нашли. У свом речнику жаргона дао је поделу жаргона по доменима: преступничка група, затворена група, мањинска група, сексуална група, трговинска група, спортска група.

О томе да се турски језик почео ослобађати предрасуда према жаргону сведочи пораст броја штампаних жаргонских речника, као и радова и чланака који се баве изучавањем ове теме. У фундаменталном речнику Турског лингвистичког друштва, поред

речи из стандарног језика, у значајној мери су заступљене жаргонске речи и изрази. Поред жаргонизама као термина, у турском је интересантна и употреба термина који се користи да се означи неформални говор (teklifsiz konuşma), који обухвата колоквијализме, односно речи и изразе који припадају неформалном регистру и користе се у говору свакодневнице, ван литературе.

Предложено истраживање има за циљ да испита, утврди и анализира лексичку и семантичку структуру турских жаргонизама, као и морфолошки аспект њиховог настајања. У том смислу значајан је осврт на творбу жаргонизама путем коришћења постојећих турских речи, али с новим значењем, прихватањем туђих речи у изворном или измењеном облику, али у пренесеном значењу, додавањем турских суфикса на ове речи, измишљањем нових речи по узору на постојеће или пак као резултат асоцијација на неке карактеристичне особине речи, као што су на пример, ономатопејски изрази.

На основу изложеног образложења, Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је предложио библиографију од преко 60 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице које су најзначајније за истраживање:

1. Akbıyık, Cenk; Karadüz, Adnan; Seferoğlu, S. Sadi: „Öğrencilerin İnternet Ortamında Kullandıkları Yazılı Sohbet Dili Üzerine Bir Araştırma”, *Bilgi*, Sayı 64, Kış 2013, str. 1-22.
2. Akçay, Ahmet; Özcan, Mehmet Fatih: „Türkçe Öğretmeni Adaylarının Bilgisayar ve Genel Ağ Terimlerinin Türkçe Karşılıklarını Bilme Yeterlikleri”, *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 1(4)/2012, 151-161.
3. Aksan, Doğan: *Her Yönüyle Dil*, Cilt 1, TDK, Ankara, 1977.
4. Aktunç, Hulki: *Büyük Argo Sözlüğü*, YKY, İstanbul, 2002.
5. Aydın, Mehmet: „Ordu ve Samsun Ağızlarındaki Bazı Lakaplar”, *Türk Dilleri Araştırmaları*, 16, 2006, str. 25-47.
6. Aykut, Ksenija: *Proparticipi- ključ turske sintakse,* Zadužbina Andrejević (monografija, biblioteka Educatio, drugo izdanje) Beograd, decembar 2007, 102 str. 24 cm
7. Aykut, Ksenija: *Turske postpozicije- »reči bez značenja«,* Zadužbina Andrejević (monografija, biblioteka Posebna izdanja) Beograd, decembar 2007, 153 str. 24 cm
8. Aykut, Ksenija: „Neke morfološko-semantičke karakteristike turskih glagola“, *Srpski jezik*, XV, 2010, br. 1-2, str. 691-702.

9. Aykut, Ksenija: *Kontrastiranje turskog i srpskog jezika,* Kolor Pres, (monografija) Lapovo, 2011, 201 str. 24 cm
10. Aykut, Ksenija: *Turski folklor*, (monografija) Kolor Pres, Lapovo, 2017, 184 str. 24 cm
11. Aykut, Ksenija: „Türkçede Akrabalık Adlarının Özellikleri", (u koautorstvu sa: S. Miljković), *Hikmet,* Gostivar, Yıl: XIV, sayı 28, 2016/2, s. 8-21.
12. Banguoğlu, Tahsin: *Türkçenin Grameri*, 9. baskı, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 2011.
13. Bingölce, Filiz: *Kadın Argosu Sözlüğü,* Metis Yayınları, İstanbul, 2001.
14. Bugarski, Ranko: *Jezik i kultura*, Biblioteka XX vek, Beograd, 2005.
15. Crystal, David: *Language and the Internet*, Cambridge University Press, Cambridge 2001.
16. Čaušević, Ekrem: *Gramatika suvremenog turskog jezika*, Hrvatska sveučilaštva naklada, Zagreb, 1996.
17. Çivçi,Musa: „Argonun Niteliği ve Argoya Bakış Açımız", *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, sayı 6/2, İzmir, 2006.
18. Çobanoğlu, Özkul: „Sanatsal Bir Dişavurum Formu olarak Argo Kavramının Halkbilimsel Çözümlemesi", *Bal-Tam Türklük Bilgisi*, sayı 3, 2005.
19. Damla, Ferda; Diblen, Sümerya: „Argo Dil Kullanımının Okul Türüne ve Cinsiyete Göre Değişimi Üzerine Sosyolojik Bir İnceleme: Eskişehir İli Örneği", dostupno na adresi: http://mebk12.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/26/14/967997/dosyalar/2012_12/10040230_23.pdf
20. Devellioğlu, Ferit: *Türk Argosu,* Genişleştilmiş 5. baskı, Bilgi Yayınevi, Ankara, 1970.
21. Duman, Cihan: „Bozuk Ağzın Şiiri ya da Şiirin Vesikalı Baldızı: Argo" *Hece,* sayı 165, 2010.
22. Dursunoğlu, Halit: „Türkiye Türkçesinde Konuşma Dili ile Yazı Dili Arasındaki İlişki" u *Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, Erzurum, Sayı 30, 2006, str. 1-21.
23. Erdal Şahin: „Kuş Dili", *Kültür Tarihimizde Gizli Diller ve Şifreler*, Picus Yayınları, İstanbul, 2008.
24. Ergin, Muharrem: *Edebiyat ve Eğitim Fakültelerinin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümleri İçin Türk Dil Bilgisi*, Bayrak, İstanbul, 2009.
25. Ersoylu, Halil: *Türk Argosu Üzerine İncelemeler*, Leyla ile Mecnun Yayıncılık İstanbul, 2004.
26. Güneş Aysel: „Mizah Dergilerinde ve İnternette Küfürlü Sözlerin Yazımları", *Türk Kültüründe Hakaret*, Yıl 1, Sayı 2/1, Temmuz 2009, str. 61-67. Preuzeto sa sajta: http://actaturcica.com/_media/2009-07/61_67.pdf.

27. Güneş, İsmail Teoman: „Ağır Roman'da Argo Kullanımı ve Eserin Söz Varlığına Etkisi", *Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, Sayı 55, 2016, str. 305.
28. Gürsoy Emine; Sağol Gülden: „Argo Sözlükleri", *Türk Kültüründe Argo*, Haarlem, 2002.

İnönü Ansiklopedisi, cilt III, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1948.

29. Karataş, Turan: *Ansiklopedik Edebiyat Terimleri Sözlüğü*, Perşembe Kitapları, İstanbul, 2001.
30. Kerimoğlu, Caner: „Türkiye Türkçesi Gramerindeki Düzensizlikler ve Eş Zamanlı Gramer Yazım", *Dil Araştırmaları* , 14 /2014, 75-96.
31. Korkmaz, Zeynep: *Gramer Terimleri Sözlüğü*, TDK Yayınları, Ankara, 1992.
32. Köklügiller, Ahmet: *Türkçe-Edebiyat Sözlüğü*, Hür Yayınevi, İstanbul, 1974.
33. Matica srpska; Matica Hrvatska: *Rečnik srpskohrvatskog književnog jezika*, knjiga prva, Novi Sad*Zagreb, 1967.
34. Meriç, Cemil: *Yaşayan Türkçemiz*, Tercuman Gazetesi Yayınları, İstanbul, 1980.
35. Metin, K. Ali: „Argonun Şiiri veya Basitliğin Ötesi", *Hece,* sayı 165, 2010.
36. Özezen, Muna Yüceol: „Türkçenin Ağ Ortamındaki Yazımı ve Bunun Ses Bilimsel Yapıyla Bağlantıları", *Bilig,* Sayı 53, Bahar 2010, str. 233-256.
37. Petrou, Maria: „Greek elements in Turkish argot", *Zeitschrift Für Balkanologie*, Bd. 44, Nr. 22, 2008, str. 159-185.
38. Popović, Mihailo: *Leksička struktura francuskog jezika: morfologija i semantika*, Beograd, 2009.
39. Proudfoot, Anna; Cardo Francesco: *Modern Italian Grammar: A Practical Guide*, Second Edition, Routledge, London, 2005.
40. Püskülüoğlu, Ali: *Türkçenin Argo Sözlüğü*, 2. baskı, Arkadaş, Ankara, 2012.
41. Radić-Bojanić, Biljana: *neko za chat?! Diskurs elektronskih ćaskaonica na engleskom i srpskom jeziku*, Novi Sad, 2007.
42. Ristić Bojanić, Smiljana: „Pitanja pravopisa savremenog turskog jezika", *Komunikacija i kultura online*, godina IV, broj 6, 2015, dostupno na adresi:

http://www.komunikacijaikultura.org/KK6/KK6RisticBojanic.pdf.

43. Stamenković Dušan, Vlajković Ivana: „Jezički identitet u komunikaciji na društvenim mrežama u Srbiji", u: Biljana Mišić-Ilić (ur.), *Jezik, književnost, komunikacija: Jezička istraživanja*, str. 212-224.

44. Stašková, Naděžda: „Back-Formation in the Newest Layer of English Vocabulary", *AUC Philologica*, 3/2013, 31-60.
45. Šipka, Danko: *Rečnik opscenih reči i izraza*, Korent i Prometej, Novi Sad, 2011.
46. Şimşek, Seyfettin: *Argo Lügatçesi*, Okay Yayınları, İstanbul, 1958.
47. Teodosijević, Mirjana: *Turski jezik u savremenoj komunikaciji*, Čigoja, Beograd, 2004.
48. Thackston, M. Wheeler: *Kurmanji Kurdish: A Reference Grammar with Selected Readings.* Preuzeto sa sajta: https://www.fas.harvard.edu/~iranian/Kurmanji/kurmanji_1_grammar.pdf
49. Trijandafilidis, A. Manolis: *Mala novogrčka gramatika*, preveo i priredio Zoran Mutić, Institut za novogrčke studije, Tesalonika, 1995.
50. Tuğlacı, Pars: *20. Yüzyıl Ansiklopedik Okyanus Türkçe Sözlük*, Cilt 2, İstanbul, 1971.
51. *Türkçe Sözlük*, 11. baskı, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 2011.
52. *Türk Ansiklopedisi*, cilt XXXI, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1974.
53. Vujaklija, Milan: *Leksikon stranih reči i izraza*, treće izdanje, Prosveta, Beograd, 1980.
54. *Yazım Kılavuzu*, Türk Dil Yayınları, Ankara, 2009.
55. *Yazın Terimleri Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 1974.
56. Yıldırım, Faruk; Tahiroğlu B. Tahir: „İnternette Türkçe Kullanımı Sorunları", *Türkçenin Çağdaş Sorunları*, Gazi Kitapevi, Ankara 2006, str. 359-378.

4. Циљеви истраживања и хипотезе

Циљеви:

Главни циљ овог истраживања јесте да се научној јавности представи пут адаптације и прихватања специфичног жаргонског говора кроз лингвистичку и књижевну историју језика, као и да се на студиозан начин прикаже специфичан језик унутар самог језика који има своју утемељену граматичку и лексичку структуру. Како се на нетурском говорном подручју изразито мали број турколога бавио овом тематиком, малобројни радови турских лингвиста који пружају информације о овој лингвистичкој проблематици представљају реткост и вредан научни извор. Овај рад има тенденцију да јавности пружи увид у овај недовољно истражен сегмент турског језика, који се неправедно изоставља у многим научним радовима и уџбеницима, као и да га научно истражи.

Хипотезе:

Једна од главних хипотеза у овом раду биће представљање особености жаргонских речи и израза које припадају богатом корпусу турског језика, као и утицај који су они

извршили на књижевни језик. Ово истраживање представља анализу жаргонизама са фонемског, творбеног и лексикографског аспекта, што представља почетну тачку у раду и истраживањима везаним за ову тематику у српској туркологији.

5. Очекивани резултати:

Добијени резултати истраживања требало би да дају детаљну и целовиту слику жаргонских речи и израза у турском језику, као и преглед њихове употребе са лексикографског аспекта. Значајан сегмент који се односи на етимолошко истраживање жаргонизама даће јасну слику њиховог настанка, развоја и употребе. Помоћу извршених анализа показаће се лексичко богатство савременог турског језика и сагледати значај аргоа као његовог важног сегмента, као и његова улога и место које заузима у свакодневном говору. Резултати ће бити видљиви и прецизирани на одговарајућим примерима, са образложењима и тврдњама признатих турколога, заједно са мишљењем и коментарима аутора.

6. План рада

Кандидаткиња предвиђа да на основу сакупљеног корпуса који се састоји како од жаргонизама сакупљених у речницима жаргона тако и од оних који се могу срести у свакодневном говору, књигама и електронским медијима, у плану рада издвоји три главне целине: Увод, Анализу карактеристика жаргонизама и Закључак.

Уводни део представиће генерални појам жаргонизама кроз историју, као и досадашња проучавања турског аргоа на нетурском говорном подручју.

У разрадном делу рада који се бави анализом жаргонског корпуса турског језика издвојиће се посебна поглавља која се баве засебним жаргонским лингвистичким целинама у турском језику, односно делови које ће обрадити четири тематике: поимање и дефиницију, гласовне, творбене и лексикографске карактеристике турских жаргонизама.

У првом делу, који ће пружити осврт на поимање жаргона кроз језичку историју, биће представљене дефиниције, тумачења и ставови турских лингвиста и социолога, али и однос друштва према овом специфичном језику. У раду ће се показати како је некад жаргонски језик био стигматизован и везиван искључиво за језик људи са друге стране закона, како се временом смањивао табу и како су жаргонизми проналазили свој пут ка колоквијалном говору и књижевним делима, да би данас представљали неизоставни део општења међу људима свих социјалних слојева. Поред дефиниција пружиће се и кратак лингвистички одговор на питање шта је жаргон, које су његове особености и по чему се турски жаргон разликује од арготичних говора других језика.

Поглавље које се бави гласовним карактеристикама приказаће фонетске промене попут редукције, додавања и алтернације које се јављају у лексикографски заведеним жаргонским речима. Посебна пажња биће посвећена анализи и употреби речи и реченица новог вида комуникације, језика који се користи у електронској комуникацији, као и примерима богатог интернетског корпуса заједно са језичким променама које је донело дигитално доба.

Настајање нових речи је важан део сваке граматике, па и оне која се огледа у жаргону. Проучавањем поменутог корпуса приказаће се класификација и објашњење најраспрострањенијих наставака који учествују у деривацији, а посебна пажња биће

посвећена приказу до сада незаведених суфикса који у мањој или већој мери утичу на промене не само унутар жаргонске, већ и нормативне граматике. Поред деривације, испитаће се утицај страних језика, начин позајмљивања лексема, као и њихова адаптација у језику примаоца.

У делу који се бави лексикографским аспектом биће пружени прикази досадашњих речника који су се бавили питањем жаргона, као и коментари о њиховој употребној вредности. Након класификације и дефинисања речника даће се упоредна анализа лексикографских представника класификације.

У закључном делу рада биће наведени резултати добијени анализом богатог жаргонског вокабулара турског језика, као и утицај који је он извршио не само на свакодневни, већ и на књижевни говор. На крају рада уврстиће се индекс појмова и консултована литература.

7. Методе истраживања

Имајући у виду напред наведено, закључујемо да ће се у предложеном истраживању примарно користити квалитативна и квантитативна анализа корпуса, лингвистичка анализа термина, као и компаративна и контрастивна анализа жаргонских израза.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидаткиња **мастер Стефани Миљковић** подобна за израду докторске дисертације.

На основу свега наведеног у пријави о постављеним циљевима, хипотезама, методама рада и очекиваним резултатима, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области **Туркологија.**

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је **проф. др Ксенија Ајкут** подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата **мастер Стефани Миљковић** и предложене теме докторске дисертације под насловом **Фонемске и творбене карактеристике жаргонизама у турском језику са освртом на лексикографију, а да се за ментора именује др Ксенија Ајкут, ванредни професор на Катедри за оријенталистику** Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Др Ксенија Ајкут, ванредни професор

Др Мирјана Теодосијевић, редовни професор

Др Надија Реброња, доцент